

ся види, че трѣба да е тѣкла, нѣкое си врѣме, Ятра, и то ѝ е было дѣсныя брѣгъ, а послѣ, съ вѣкове, отстапила и нарынала ливадѣ-то. Това ся познаваше отъ белѣзи-тѣ, че на долиный пласть на бърдото ся видѣхъ, тукъ тамъ издадени пластови пѣсчани плочи, между кои, на много мѣста, шуртѣше студена вода и уросяваше ливади-тѣ — тѣ бѣхъ естествени извори и чучури.

Отъ единъ тѣкѣва естественъ чучуръ ся възползувалъ нѣкой си благотворителенъ чилѣкъ, и направилъ чушмъ съ еднѣ каменнѣ чучуркѣ, коя течаше въ каменно корито — поставъ, кой ся преливаше съ бистрѣ кѣто сълзѣ чучурнѣ водѣ, студена кѣто ледъ и сладка кѣто прѣснакъ. Тя трѣба да иде изъ подземни-тѣ нырища, чакъ отъ Старѣ планинѣ, защото често ся случаваше да изхвърля буково листѣе, а букъ има само въ Старѣ планинѣ.

Пѣтника примѣсти кола, отвърза коня, заведе го на чучура, напои го съ бистрѣ студенѣ водѣ; оми си очи-тѣ и рѣцѣ-тѣ и пакъ го заведи да пасе прѣсянѣ трѣвѣ. „Ты ся напаси и напи Вранчо,“ хортуваше си той съ коня, кѣто нѣмаше съ кого да си раздѣли мысли-тѣ; „Сега трѣба и азъ да си хапна и да ся подкрѣпѣ.“ Кѣто хортуваше това, отвори си дисаги-тѣ, извади единъ крушумянѣ крондиль, и, като глѣтна нѣколко глѣтки рѣкѣнѣ, затули го и го тури пакъ на мѣсто-то му. Подирѣ това извади едни дървѣни захлюпци, отвори ги съ ножа си, извади малко прѣсносоло сырѣнѣе, тури го на единъ умановѣ широкѣ листѣ и, кѣто ги затвори, тури ги на мѣсто-то имъ; извади хлѣбъ, отрѣза си и зе да яде.... Кѣто ся наѣди, отиде и пакъ ся напи на чучура и ся оми второй пѣтъ.

Слънце-то бѣше преминѣло голѣмѣ пладнѣ и ся склоняваше кѣмъ Западъ. Той стана, расходи ся изъ ливадѣ-то, набра си едни киткѣ цвѣтѣе отъ пируникѣ, отъ дребни жѣлти и сини зѣмбачета, кои ся зѣвѣтъ : юрдечита — пати-